

⋮

חזקת הבתים פרק שלישי בבא בתרא

מסורת הש"ס

(א) סוֹדֶרְדֵּן יֵת. יֵת. בִּיחַ כִּיחַ
(ב) בִּיחַ כח. לַעֲלֵי יוֹ: כח: לַקֶּחַן
(ג) שָׁחַ פ: [חֲסוּסָחַח]
(ד) [חֲסוּסָחַח] פִּטְוִי
(ה) עִזֵּי לוֹ. חֲסוּסָחַח: ג
(ו) [חֲסוּסָחַח] א
(ז) [חֲסוּסָחַח] א
(ח) חֲסוּסָחַח א
(ט) חֲסוּסָחַח א
(י) חֲסוּסָחַח א
(יא) חֲסוּסָחַח א
(יב) חֲסוּסָחַח א
(יג) חֲסוּסָחַח א
(יד) חֲסוּסָחַח א
(טו) חֲסוּסָחַח א
(טז) חֲסוּסָחַח א
(יז) חֲסוּסָחַח א
(יח) חֲסוּסָחַח א
(יט) חֲסוּסָחַח א
(כ) חֲסוּסָחַח א
(כא) חֲסוּסָחַח א
(כב) חֲסוּסָחַח א
(כג) חֲסוּסָחַח א
(כד) חֲסוּסָחַח א
(כה) חֲסוּסָחַח א
(כו) חֲסוּסָחַח א
(כז) חֲסוּסָחַח א
(כח) חֲסוּסָחַח א
(כט) חֲסוּסָחַח א
(ל) חֲסוּסָחַח א

תורה אור השלם

1 התקששו וקששו הני
לא נבקו צמיה ב א
2 כמארה אתם נארים
ואתי אתם קבעים הני
כלה מלאכי ג ט
3 אם אשכח ירושלם
תשכח ימיני תדבק לשוני
לחבי אם לא אזכרכי אם
לא אעלה את ירושלם על
ראש עמודי

תהלים קלו ה-ו
4 לשום לאבלי ציון לתת
להם פאר תחת אפר ששן
ששן תחת אבל מעטה
תהלה תחת רוח בנה
וקרא להם אילי הצדק
משע יי' לדתפארה

ישעיהו סא ג
 5 שִׁמְחוּ אֶת יְרוּשָׁלַם וְגִילוּ
 כֹּה כָל אֲהֻבֶיהָ שִׁישׁוּ אִתָּהּ
 מִשׁוּשׁ כָּל הַמִּתְאָבְלִים
 עֲלֶיהָ: יִשְׁעִיהוּ סו י

100

הגהות הב"ח

[illegible]

לעזי רש"י

טנפ"ל [טינפל"א].
צדעה, צדעות.

ויל האידעם. ס׳הייז רױז נאָשט עטמױס מחלל כדלקמן: אױ קוז רידי.
אס שױ קוזן כבד: כױן רחא דמעטבײ. הייזן שטעטל כבדו שומקין
על שױ: וילמא לױז ויל קוז כו. ואמאי א״ל זיל האידעם כו: הסקושו.
הסר קס מדין עיניך קלעבן כמױ קלעבן: (שמות) אױ. כלומר קאטש
מחלל אױ קינעט לכו כנס. מחלל

שלו ולא הוליא עכשו זיין מנה
שיחזור ויויא לאחר זמן מי אמרין
דיתבה לבני רה"ר ואכד כמו או
לא: (ח) וריש לקיש אמר כנס אינו
מויא: קס"ד לא ויויא עוד זיין
לדכד: כמו: וויסכא איסמר.
דעומקין לבני יומין כר"י דהלכתא
בזויתא וק"ל כדן יהודה בך:
מלך. שבין שני עדות שהחזיקו בו:
והכא נמי הרי החזיקו בך כנסה:
איכא דרועה. כשחזיר רמלס
למקומן אחתי איכא לא רוחב רה"ר
ופסח רה"ר מרווח הוא: הי"ג אמר
רב הונא נפלה כו' אי נמי ואם
נפלה. ולא גרס שאם נפלה: חזיר
ובונה אופס. להוליא זיין כבתחלה:
אין מסיידין. בית משום אבל שני
המקדש: ואין מעיידין. אורות עת
בסד. וי"מ דהיינו נמי קיוד אלף
שהפיר לכן יוסר: מפיידין. אורות
של מיני זנעוים: נפלה אינו חזיר
כו'. אלא לא בנין שאין רשאי
לעשות בתחלה אם היה לו ונפל
אינו חזיר ובוני. ובני הולתא זיין
להר"ר נמי כיון דאי אפשר להוליא
בתחלה אם נפל אינו חזיר ומויא:
איסורי שאני. מהחזיקא: חול או

פֶּן. מַכָּה לַנְּבוֹנוֹ: עֲרֹכְסִי.
בֵּינָן חֹק וְעוֹב וְאֵף עַל פִּי שֶׁמֶשְׁמֵר
קֶלֶט אֲסוּר: אֲפֹסֶר בְּפִירוֹת. וַיִּפֶּה
אֶמְרֹת וַנִּפְסְדוּן גַּם מִן הַלֶּחֶם: בְּפִירוֹת
אֲסוּרִים. שָׁאִין מִצִּיּוּרֵי חַיִּימוֹת אֵלֶּה
מִזֵּ' הַמִּינִין: שֶׁכֶּכֶר נְגוּרָה גִּזְרִים.
חֹרֶבֶן וְהַתְחַיְּבוּת לְהַתְחַבֵּל דְּכַמֵּי
שִׁשׁ אֲחֵה מִשּׁוֹשׁ כָּל הַמַּחְבָּלִים
עֵלֶיָּה (וַיִּשְׁפֶּה סו:): בְּמִאֲרָה אֲסֵס
נִאֲרִים. קִלְתָּם עֵלֶיָּם בְּגִזְרֵי
אֲדוֹר לְהִכִּיֹּת הַמַּעֲשֵׂר אֶל בֵּית הָאוֹרֵר
דְּכַמֵּי בְּמַלְכִּי (א) הַיָּחִיד אֶת כָּל
הַמַּעֲשֵׂר וְגו' וְאֶפְסֵ"כ וְאוֹתִי אֲסֵס
קִיבְעִים אֶת חֻלִּים אֶת הַמַּעֲשֵׂר אֶת
הַתְּרוּמָה דְּכַמֵּי אֲסֵס וְאֶמְרֵם בְּמֵה
קִבְעוּן הַמַּעֲשֵׂר וְהַתְּרוּמָה: הַנּוֹי
כּוֹל. לְגֹמֵר וְכֵן הִקְטַל כּוֹל קִיבֵנו
כֵּן הַגִּזְרִים וּמַסְתַּמָּה אֲסֵס לֹא הִיוּ
חֹל יוֹלֵדִין לְעֹמֶד הֵן לֹא הִיוּ מִתְקַיְּמִין
וְרֹבֵן כְּכֹל. אֲלֵמָּה לֹא שִׁעִיבָה גִּזְרָה
אֲסֵ"כ רֹבֵן יוֹלֵדִין לְעֹמֶד בֵּה: אֵלֶּה
דְּכֵן אֲמָרוּ בְּמַמְסִי: הו' מַסְקָנָה דְּמִלְמִילָה
רַבִּי יוֹסֵף וְנִסְתָּר: בְּרַחֲמֵי הַמֶּלֶךְ

וְכֹכָבִים וּמַזְלוֹת לֹא יִבְטְלוּ עוֹד: אֵלֶּה הֵם לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל מוֹטֵב שִׁשִּׁי
אֵלֶּה הֵם מוֹדִין: דְּמָשׁוּס דְּלֹא יוֹכְלוּ לַעֲמֹד כִּי יִבְטְלוּ וּמִמָּלְכָא
לֹא גִירִין:

נפילה איז חורר ובושה אותה. השם ק"ד נ"ט שנה ביום
שנהמ"ק קיים ונפלה חורר ובושה ושלחן חורר המסירות
הדי' זו בחזקתה לכל זמן שהיא קיימת יס לנו לחלות שנהמ"ק עשה
בזמן שנהמ"ק קיים אכל שנפלה חורר שנאסור נעשים לאחר חוררן
ומשה' פריך ארבע חורר חלמי' חורר

וְיֹלֵד הָאִידָנָה וְתָא לִמְחָר אִתְּהוּ
לְהֵחָא דִּידָהּ לִמְחָר אִתְּהוּ
א"ל הָא מַר נָמִי אִיתְּ לִי
דִּידִי קוּץ דִּידָךְ אִי לֹא
מַעֲקֵרָא מֵאִי סַבְר וְלִבִּי
סַבְר נִיחָא דְהוּא לִבְנִי
כִּיּוֹן דְּחָלָא דְהוּא מַעֲבָר
לִיה זֶל קוּץ דִּידָךְ וְדִידִי
דִּירִישׁ לְקִישׁ ^דדְּאִמְרִי
עֲצֻמָּךְ וְאִח"כ קְשׁוּט א
כּוֹנֵם לְתוֹךְ שְׁלוּ וּמוֹצֵא
וְלֹא הוֹצִיא מִהוּ שִׁיחוּן
יִכְנֵם מוֹצִיא וְרִישׁ לְקִישׁ
א"ל רַבִּי יַעֲקֹב לִר' יוֹדִמ' ^ב
לָךְ הֲרוֹצִיא כ"ע לֹא אִתְּ
לְחֻזִּיר כְּתִילִים לְמַקְוִי
יִוְחָנָן אִמְרַר מִחוּר
ר' יוֹחָנָן אִמְרַר יֵאִינוּ מִהוּ
^בדְּאִמְרַר רַב יְהוּדָה יֵמִי
אִסּוּר לְקַלְקְלוּ וְרִישׁ
מִלִּי הִיבָא דְלִיכָא ר' ^ב
רוּחָא לְקָה חֲצֵר וְבִדְר
הִיא בְּחוֹקְתָהּ: אִמְרַר
וְכֻנְיָא אִתְּהוּ מִחוּרֵי
וְכֻנְיָא אִתְּהוּ מִחוּרֵי

הדרין עלך חזקת בתים

מכירת מפויחה הרי חזר ובונה אותה איסורא שאני ת"ר לא יסוד אדם ארבו חול או תבן מותר ר"א אומר עירב בו חול הרי זה מר^ר כשהחב הכית בשניה רבו פרושין בישראל של^ר לשתות יין נטפל להן ר' יהושע אמר להן בני מפני מה ואין אתם שותין יין אמרו לו נאכל בשר שממנו מקריבי^ר בטל נשתה יין שמנסכין על גבי המזבח ועכשיו בטל^ר נאכל שכבר בטלו מנחות אפשר בפירות פירות אפשר בכבוכים אפשר בפירות אחרים מים לא נשתה שכבר ב^ר אמר להן בני כווא ואומר לכם שלא להתאבל כל ע^ר גזרה גזרה ולהתאבל יותר מרואי אי אפשר ר' שאין ג^ר אא"כ רוב צבור יכולין לעמוד בה דכתיב^ר כמארה את קובעים הגוי כולו אלא כך אמרו חכמים י"סד אדם את דבר מועט וכמה אמר רב יוסף ר' אמה על אמה אמר ר' עושה אדם כל צרכי סעודה ומשייר דבר מועט מאי ה^ר הדרסנא בעושה אשה כל הכשמייה ומשייר דבר מור^ר בת צדעא שנאמר יאם אשכחך ירושלים תשכח ימיני^ר כמאי על ראש שמחתי אמר רב יצחק זה אפר מקלה ש^ר נאפא לאביי היכא מנח לה במקום תפילין שנאמר^ר לתת להם פאר תחת אפר יוכל המתאבל על ירושלים שנאמר שמתו את ירושלים וגו' תניא אמר ר' שמ^ר שחרב בית המקדש דין הוא שנגזר על עצמנו שלא ל^ר יין אלא אין גזרין גזרה על הצבור אא"כ רוב צבור שפשטה מלכות הרשעה שגזרה עלינו גזירות רעות וקש^ר ומצות ואין מנחת אותנו לכנס לשבוע ואמרי לה ליש^ר על עצמנו שלא לישא אשה ולהוליד בנים וגמלא זרעו^ר מאליו אלא הנהג להם לישראל מוטב שיהיו שו^ר

הדרן עלך חזקת הבתים

ו': ונמצא ורעו של אברהם אבינו כלה מאליו. בענין טוב ולא ע"י עו
שונגין. כמה שלוקחין נשים שאינם סבורים שיש איסור בדבר:
מודין הלכה

הדרן עלך חזקת הבתים

לסוף שבועה: שיהיו שונגנין, שיכשלו אותי דין בשונגנ ואל יהיו מזדיין שאם נגזור גזירה יהיו מבטלין אותה במזיד שלא יהיו יכולין לעמוד בה שלא לישא אשה: הדרן עלך חוקת הבתים

עין משפט
גר מצוה

רצו א ב מיי פייב מאל
טוק קומען אלס אד קאמ
סס טושינס זינט ס'זי
ספיק ב:
רצו ד מיי סס אלס
טושינס סס ספיק ב:
רצו ז ו ד ט מיי פייב
מאל העצת הל' יו
קאמ עפיק מדינס ב טושינס
לויט ס'י קאק ספיק א:
רצו ב ל מ ל מ סס אלס
י טושינס סס ספיק ב
ווצנד אלסם העצת
קסא:
רצו ב טושינס לויט
העצת ספיק ב:
רצו ב מיי פייב מאל
ממדינס אלסם א קאמ
עפיק קא:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones